DÉPÔT LÉGAL
LE DIRECTEUR-GERANT?

NĂM THỨ BẢY SỐ 603 — MỖI SỐ NĂM XU — 民國年四五月十三日 — NGÀY THỨ TƯ 5 JUILLET 1933

GIÁ BÁN

ĐÔNG-PHÁP		NGOẠI QUỐC	
Một năm	6$00		12$00
Sáu tháng	3.50		6.50
Ba tháng	1.50		3.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, điều phải xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

La Voix du Peuple

CHỦ-QUẢN KIÊM CHỦ-BÚT
HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý
TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BÁO-QUÁN
[illegible]
Giây thoại TIENGDAN 214

Những đoàn thể họp nhau là bởi sự cần chung mà gây nên.
(Mạnh-Đức-Tử-Cưu)

Ý KIẾN ĐỘC GIẢ

CÁI THUYẾT
BẮC — TRUNG - KỲ HỢP NHỨT

Dân tộc ta ở dọc dọc theo dải đất, trên núi dưới biển, từ Ca-Mau cho đến Nam-quan, vẫn đồng một tiếng nói, và cả tinh tinh phong tục cũng không khác nhau. 70 năm về trước đã từng có khoảng thống nhứt một lần. Từ thuộc dưới quyền nước Pháp, vì chánh sách cai trị mà phân từng xu vức: Nam-kỳ là đất thuộc địa, Bắc-kỳ theo chánh sách Bảo hộ rộng, Trung kỳ theo chánh sách Bảo hộ hẹp, thành có cái giới hạn Nam Bắc Trung.

Cơ quan chánh trị đã chia rẻ thì người ở trong những xu vức ấy, dầu bên tinh thần không rời nhau mà bị cái ảnh hưởng đường chánh trị chi phối, cũng nảy ra cái vẻ so le, đó là sự cố nhiên, ai cũng trông thấy. Vì thế mà nay nghe có cái thuyết « Bắc-Trung-kỳ hợp nhứt ».

Theo quan niệm « quốc gia chủng tộc », tiếng là ba kỳ mà đồng là một nòi giống người Nam, thì dầu nhập chung cả Nam Bắc kỳ vào với Trung-kỳ, cho thuộc dưới quyền một chánh phủ để xứng với tên «Đại-Nam-Quốc» trên lịch sử, nghe cũng vẻ vang, ai lại chả muốn. Huống theo như hòa ước năm 1884 thì Bắc-kỳ cũng ở trong xu vức Bảo-hộ như Trung-kỳ. Bảo-hộ tức là thuộc về chánh quyền Nam-triều mà nước Pháp đứng về vai Bảo-hộ, chớ không phải là thuộc địa như Nam-kỳ. Vậy Trung-Bắc-kỳ hợp nhứt, trên danh nghĩa chẳng có cái gì là quan ngại cả.

Song xét trên thực tế thì sao?

Phàm nói hợp nhứt, tất nhiên trước có cái chánh quyền thống nhứt. Lâu nay Trung, Bắc-kỳ vẫn như là hai chánh phủ, trừ một việc phong hàm ban tước, Bắc-kỳ còn lấy cái danh hiệu ở Triều-đình Huế, ngoài ra thì dụng nhân, hành chánh, lý tài, cho đến các công việc khác, Bắc thì do tòa Thống-sứ, Trung thì do tòa Khâm-sứ và Nam-triều, hai bên vẫn đối lập mà đồng thuộc dưới quyền quan Toàn-quyền. Còn quan lại thì người ở xứ nào dùng vào xu vức ấy. Tuy cũng có dùng xen, như trước kia ông Thân-trọng-Huề người Trung làm quan ra Bắc, hai ông Phạm-văn-Thụ và Tử-Thiệp người Bắc làm quan ở Trung, lại nay mới có hai quan Thượng-thư Bắc vào Trung; song đó cũng là đặc cách mà không phải là thông lệ. Chánh quyền hai xứ chia ra hai bộ phận riêng, trên lịch sử mấy mươi năm đã qua rỏ ràng như thế.

Còn nói về nhân tâm thì sao?

Phàm việc chánh trị, cốt yếu nhứt là theo xu hướng của đại đa số nhân dân. Lâu nay vì chánh quyền trong nước mỗi nơi mỗi khác, nên chúng ta thường nghe dân ngoài Bắc thì phân bì trong Nam, dân Trung-kỳ phân bì ngoài Bắc, vì ở dưới quyền cai trị mà được một tầng trực tiếp, thế nào cũng dễ dàng hơn là gián tiếp đến đôi ba tầng. Huống nhân chánh sách so le mà sinh ra cái mối tương hình, đại loại như những việc chánh trị mới thi hành trong khoảng gần đây, Bắc-kỳ cứ đi bước trước: Hội tư phỏng ở Bắc-kỳ đặt ra từ năm 1917 mà Trung-kỳ đến năm 1921 mới có; bộ luật mới Bắc-kỳ thi hành từ bao giờ mà Trung-kỳ nay mới sửa đổi; . . . . . đức tiền thì Bắc-kỳ nói sau làm trước, Trung-kỳ lại nói trước làm sau. Trên nền chánh trị hai xứ có vẻ khác nhau như thế, thì Bắc-kỳ có muốn nhập vào Trung-kỳ nữa, cũng chỉ là hạng người chuộng phẩm hàm, ham danh tước, mượn cái huy hiệu trống để loè người kia, còn ngoài ra phần đông nhân dân vì cớ tương hình nói trên tất không có nguyện vọng ấy.

Vậy, không nói hợp nhứt thì thôi, bằng nói Trung-Bắc-kỳ hợp nhứt, thì thế nào cũng sắp đặt chánh quyền cho hợp nhứt trước đã. Nghĩa là hành chánh, định luật, dụng nhân, lý tài, bao nhiêu chánh lệnh đối với nhân dân Trung và Bắc cũng đồng một khuôn kiểu, đồng một thể thức, như vậy mà sau mới nói hợp nhứt được; không thế thì có hợp nhứt chăng chỉ là cái tên bề ngoài mà thôi.

« Hiệp thì mạnh » (l'union fait la force). Huống lấy một nước cổ quốc bên Á-đông, ở dưới quyền bảo hộ nước Pháp đã hơn nửa thế kỷ nay, nay lại đương vào cái cảnh lảng điếng đòm ngó, sóng gió lung lay, mà ở trong cử để rẻ bầy chia bạn, ngăn cửa đón nhà, không lợi gì cho người Nam mà cũng chẳng ích gì cho người Pháp. Nhà đại chánh trị nên lưu ý đến vấn đề hợp nhứt mà trước sửa sang nền chánh trị cho hợp nhứt thay!

X

VAN-VAN

Ngày tháng 5 gởi bạn

I

Con đường Vinh — Huế chẳng bao xa.
Bảy tám năm trời vẫng thấy ta
Duy có mộng hồn mang chàng tuyệt,
Chỉ trong nửa phải lại liền qua.

II

Đêm ngày mơ tưởng mặt Hồng-Lam,
Nên hóa thân làm ngọn gió nam.
Thổi miết một hơi về tận Nghệ,
Cầu thơ bầu rượu hợp anh em.

III

Ước ao gió thổi bác vào Kinh,
Thổi gió nam hoài quá bực mình.
Nên có tàu bay lên vốp miệt,
Trong ba mươi phút tới thành Viêm.

T. B.

Con đò

Một thuyền một lái một lay eo,
Qua lại quanh năm ta với đò.
Xuôi ngược giữa giòng cơn sóng gió,
Dọc ngang khắp xứ cảnh giang hồ
Lỗ đường thương kẻ thân chìm nổi,
Đến bến nào ai tiếng nhỏ to.
Đường nước giao thông càng tiện lợi,
Mặc ai ăn ngủ mặc ta hò.

40 tuổi tự thuật

Bốn chục xuân thu tuổi chất đầy,
Không hơn ai mà có thua đâu.
Non sông mới cũ lòng dân bể,
Nói giống hơn thua cuộc Á Âu.
Đèn sách hoài công lô mặt mải,
Tang bồng lỗ nợ thẹn mày râu.
Dầu già dầu trẻ dầu răng nữa,
Miễn chớ tham mồi phải mắc câu.

V. T. C.

CHUYỆN ĐỜI

Con đĩ Kiều cũng có lịch-sử tốt vậy chớ!

Người ở đời, trừ kẻ ngu si ra, ai đã có học, nghe thấy những chuyện nhân vật xuất sắc trên lịch sử đông tây xưa nay, cũng sinh lòng ham muốn. Ham muốn là phải, nhưng muốn vậy thôi, chớ đã mấy ai muốn mà làm được như đều sở nguyện. Chuông mai có nghe người bạn thuật câu chuyện dưới này, tuy là câu nói châm đời mà ở xứ ta thì có phần đúng với sự thực:

Một nhà tân nhân vật du lịch đâu bên Tây về độ mấy lâu, ngày kia cùng người bạn nói chuyện, nhân tỏ ý mình có hoài bão to tát muốn làm sao cái đời mình có bộ lịch sử vẻ vang đặc biệt, bảo người bạn rằng:

Tôi du lịch mấy năm, ở ngoài thường xem chuyện danh nhân như Nã phá Luân, Gia phú nhĩ, Phờ-ran-cờ lin v. v. cùng các nhà đại nhân vật trong chánh giới, nhứt là nước Pháp, rất lấy làm hâm mộ. Về nước, lại xem sử nước nhà, thấy truyện Trần-hưng-Đạo, Nguyễn-Trãi, cũng các danh nhân xưa nay, cũng sinh lòng cảm xúc, tự nghĩ mình cũng một người học thức, hà lại nhường ai sao? nên tôi phát nguyện quyết làm sao cho cái đời mình có được cái lịch sử xuất chúng, nhưng xem cũng khó chớ không dễ.

Người bạn trả lời: Tưởng cái gì chớ cái lịch sử xuất chúng, tôi tưởng không khó gì hết.

— Sao bác lại cho là không khó?

— Khó chăng là ở xứ văn minh kia, chớ ở xứ ta thì khó gì, thật đó.

— Vì sao ở xứ mình lại khác với xứ văn minh?

— Xứ mình có tánh di truyền đặc biệt là cái tánh « đua », mà nhứt là mấy cậu văn sĩ.

Văn sĩ « đua » thì dính gì với mình mà làm cho mình có lịch sử xuất chúng được?

— Thì anh hãy nghe lời tôi mà mới một bác văn sĩ nào xây lối văn minh vô và thích lào, đải vài bữa tiệc cung cho một món tiểu khe khẩu tức khắc có lịch sử tốt chớ gì.

— Thế nào cũng phải có bản sáo và thực sự của mình mới được chớ?

— Cần gì, con đĩ Kiều kia là một gái giang hồ nước Tàu, giá trị đáng bao nhiêu, mà được ngòi bút ông Nguyễn-Du ta tô vẽ cho, thế mà nó là người chung bài ca tụng, lịch sử nó không xuất chúng là gì?

Chuông mai được nghe câu chuyện thú, mà có hơi đăng xin công bố cho độc giả xem.

Chuông Mai

SỰ XUNG ĐỘT VÌ NƯỚC ĐẬP

quan Một bị thương —

. . . . . .

QUẢNG-NGÃI. — Ở hạt Nghĩa hành vừa mới xảy ra một việc xung đột không ngờ.

Nguyên 3 làng Xuân vinh, Tinh phú và Châu me, trước kia có cùng nhau đắp một cái đập chặn khe lấy nước vào ruộng. Năm nay 2 làng ở về dưới đập muốn khai đập để chứa lấy nước ấy, 3 làng trên không chịu. Việc đưa tới quan, quan xử cho hai làng dưới được chia nước. Hôm đầu tháng năm nhuận vừa rồi, quan sứ phái quan giám binh và quan Một đem lính cùng quan huyện sở tại đến đập để chia nước, thì dân 3 làng có đập cũng kéo ra đông. Trong khi quan giám binh với quan huyện đứng chứng kiến cho 2 làng dưới cuốc đập để tháo nước, quan Một xua đuổi dân 3 làng trên không cho lại gần, rượt bắt được ai thì vật ngã và ném xa ra. Không may, vật một người kia, nó ngã mà quan cũng ngã luôn theo, thành như vật lộn; khi tỉnh lại, quan dậy, thì sau cổ có bị một vết thương đổ máu. . . . . .

Việc nầy chỉ vì một chút nước đập vào ruộng lúa là cái mối nuôi sống mình lâu nay mà sinh ra chuyện rủi. Nghe chuyện

MỘT ĐỀU MAY!

Tiếng-dân mấy số gần đây, vì sơ ý mà có đôi chữ sai: như Ai-cập ở Đông-bắc châu Phi, mà để là Nam-Âu; chữ nhuận 閏 là tháng nhuần, mà in lầm chữ 潤; được một vài bạn đồng nghiệp chỉ giúm cho. Tiếng-dân rất lấy làm cảm ơn, mà nhận là một đều may như đức Khổng-Tử đã nói: «dầu có đều lỗi người ta tất biết».

Tiếng-dân

Ngân đơn đúng 5 đồng hay dưới 5 đồng không phải dán tem

Các nhà kỹ nghệ, hay thương mãi bán hàng cho Chính phủ làm ngân đơn (facture) thu tiền thường cứ từ 5$ trở lên là phải dán tem còn như dưới 5$ thì không phải dán. Nay quan Toàn quyền vừa thông tư rằng các ngân đơn từ 5 đồng một xu trở lên mới phải dán tem, chứ đúng 5 đồng trở xuống thì khỏi

LẠI CÁI DI HẠI BỞI MỘT CHỮ
«GIẢI NGHĨA LẦM» CỦA TỐNG-NHO

Chữ « Lợi » (利) ở chương đầu sách Mạnh-Tử

(Tiếp theo)

Bình tâm mà xét, chữ lợi của vua Huệ vương nói đó, ở trong vẫn có ý chỉ việc giàu mạnh, song cái chỗ nguồn gốc cốt yếu là cái lòng ích kỷ, nhận cái nước là của riêng một mình (曰國家一人之私有) không nói « lợi nước Lương tas mà chỉ nói «lợi nước tas, có cái giọng như câu: «Nước tức là ta» (L'Etat c'est moi) của vua Louis 14 kia. Đã nhận nước làm của riêng mình thì có lợi chăng là lợi riêng một mình mà hại đến công chúng cũng không kể, nên thầy Mạnh mới dùng lưỡi dao sắc mà chặt ngay cái mầm tư lợi ấy đi. Nói rằng không cần, chính là bác cái lợi đó, chớ không bác cái lợi «giàu nước mạnh binh» kia bao giờ, có hai cái chứng rõ ràng:

1) là chấm vòi chữ « ta » 矣 của vua Huệ vương, thầy chỉ rõ rằng trong nước 國 có bao nhiêu người, nào đại phu, nào sĩ, nào thứ nhân, không phải nước riêng của một mình vua. Mà bao nhiêu người ai cũng có cái « ta » của nầy. Vua đã nhận nước là của riêng mình mà muốn lợi, thì bao nhiêu bề nước nhỏ riêng như nhà của đại phu, thân của sĩ thứ nhân, đều muốn lợi như vua vậy, tất nhiên sinh ra mối cướp dựt nhau. . . . Ấy đó, thầy bác cái lợi ích kỷ đó mà thôi.

2 Sao mà biết thầy Mạnh không bác cái lợi « giàu nước mạnh binh » như Tống nho đã giải?

Tôi không giải hai chữ «nhân nghĩa» là cái căn để làm nên sự nghiệp giàu mạnh, «lợi», vì nó hơi cao xâu, chỉ xin tựu chỗ thực tế mà nói: trong sách Mạnh-tử, phàm nơi nào luận đến việc trị nước đều chủ trương thuyết « phú cường », như việc làm ruộng, đề tằm, trồng cây, nuôi súc vật, cho đến chuyện làm thợ đi buôn, (田里作蠶桑畜牧工商), bày những cách làm sao cho dân không đói không lạnh, không phải làm cho nước giàu là gì? Còn nói việc binh thì kể chuyện vua Thang 湯 mười một lần đánh mà thiên hạ không ai địch lại, vua Văn vương 文王 đánh nước Mật, vua Võ vương 武王 đánh nhà Trương, một giận mà an trong thiên hạ, xem đến những câu: vua phẫn cơn giận bèn chỉnh đốn quân đội, (王赫斯怒爰整其旅; quân ta hăng hái xông vào địa phận quân địch (以遏徂旅 于之郊), v. v, không phải nói chuyện cường binh là gì? Ngoài ra nào cày ruộng nhẹ thuế cho dân giàu, nào được thiên thời địa lợi và nhân hòa thì đánh hơn... chan chan là chuyện phú cường. Vậy thầy Mạnh có phần đối sự phú cường chăng là cái phú cường riêng tư, như Quí Thị giàu hơn ông Chu Công mà Nhiễm Cầu còn góp của dân để làm giàu thêm, cùng các vua đời Chiến quốc đánh thành đánh đất, làm lợi riêng mình mà giết người đầy thành đầy nội kia. Vậy mà bảo thầy Mạnh bác cái lợi giàu mạnh kia, không phải giải mà hay sao?

Trước 25 năm, tôi có gặp người bạn sang Nhật bản về, thuật chuyện có bút đàm với một người học giả Nhật, nói về hiện tình Trung hoa, người Nhật tỏ ý tham tiếc, có viết câu: « Bọc sách phú cường của Mạnh tử mà không sao không tức giận cho Trung hoa ngày nay » (懷孟子富國之書,未嘗不歎息於今日之支那也).

Vẫn là một sách Mạnh tử mà người Nhật nhận là sách nói việc phú cường, trái lại Thu với Ta lại nhận là sách cấm nói sự phú cường. Sai một ly đi một dặm, không phải vì chữ « lợi » kia bị Tống nho giải lầm mà kết quả sai xa như thế sao!

Vậy về nghĩa chữ « lợi » với chữ « nhân nghĩa » ở hai đầu sách Mạnh tử, xin hạ một câu giải vắn tắt rõ ràng để niêu mà may ra sau nầy khỏi lầm:

Cái « lợi » của vua Huệ vương mà công ra nghĩa là chung cho cả đại đa số quốc dân, ấy tức là «nhân nghĩa» của thầy Mạnh tử. Trái lại, chữ « nhân nghĩa » của thầy Mạnh tử mà làm riêng một mình tức là cái chữ «lợi» của vua Huệ vương. Nhân nghĩa với lợi không phải là hai vật, khác nhau là tại chỗ tính chất công với tư mà thôi. Tống nho về rồi thêm chư-như nhân lý, nhân giục, hữu sở vị, vô sở vị v.v. đều là cần nói mở cả.

Kết luận. — Cái học Không Mạnh lưu truyền xứ ta, được phần đông nhìn thấy, chỉ có sách Tứ thư (Luận, Mạnh, Đưng, Học) mà mở một bài dẫn đã bị cái học thuyết « lai » của Tống nho như chữ « học » ở đầu sách Luận ngữ, chữ « tánh mạng » ở cửa sách Trung dung cùng chữ « lợi » ở đầu sách Mạnh tử... kéo đi sai đường, làm mất bản cái chân tướng của học thuyết thánh hiền, di hại cho học giới và xã hội lâu nay nào có ít đâu. Không những cái ngộ điểm của Hán học mà thôi, ngày nay trở đi, tây học truyền sang lại có vô số « Tống nho mới » giải lầm những học thuyết của tây triết kia nữa. Ký giả viết bài nầy, buồn cho Hán học ngày trước bao nhiêu, thì lo cho Tây học từ nay về sau lấy nhiêu. Cơm nấu không chín, không thể ăn được, huống lại gia độc vào. Nhà học giả nên suy xét cẩn thận thay!

Huỳnh-thúc-Kháng

CHÚ Ý! CHÚ Ý!

Bản báo hiện nay không phải có đi thâu tiền báo nữa; khi nào có phái người đi thâu thì có đăng báo cho trước và có giấy tờ mình hẳn. Đó cũng xin thiên tiền báo, xin gửi thẳng về bản quán.

Tiếng-Dân

Việc bốn người Ấn-độ cho vay bị trục xuất khỏi Nam-kỳ

Vừa rồi có 4 người Ấn-độ tham chế cho vay ở Nam-kỳ bị trục xuất. Họ bất bình, nên tiến đơn phản khán lên quan Phó-vương Ấn-độ và Lập-pháp-viện.

Việc nầy ông Mandlier, phó nghị trưởng Lập-pháp-viện Ấn-độ và 18 hội viên Hội nghị đều trên, đề thăm bách quan Liên-bang phản khán.

https://lieuthi.noos.org

ANNAM LỊCH SỰ
HÃY NÊN HÚT THUỐC LÁ JOB

PHỤ-NỮ DIỄN ĐÀN

TỰ DO BÌNH ĐẲNG CỦA MỘT PHẦN CHỊ EM NGÀY NAY

Bấy lâu nay làn sóng văn minh Âu Mỹ không những là lan khắp nơi thành thị, mà đến nơi thôn quê cũng sôi nổi tới. Nào văn minh về tinh thần, văn minh về vật chất, khắp mọi nơi hễ ngồi lại với nhau là nghe nói tự do, bình đẳng. Không những bên nam giới, mà bên nữ giới cũng phần nhiều thường dùng các danh từ ấy luôn. Có một vài thiếu nữ mới bập bẹ được ít chữ a, b..., tuổi mà cũng đã đương dương tự đắc ra bộ mình là gái tân thời! Ngày nay xem được vài bộ tiểu thuyết, vài bài báo, thì hôm mai ngồi đâu đã khoa tay múa miệng đem ra đọc vanh vách như một nhà văn sĩ trên diễn đàn. Các vấn đề mà hàng ngày các chị thường đọc là như phụ nữ nên được tự do luyến ái, tự do kết hôn, được bình đẳng, được giải phóng v. v... Than ôi! trưởng miệng nói ra thì trong bụng hiểu, ngờ đâu hỏi đến tự do là gì? bình đẳng là gì? thì chỉ ú ớ cạc cạc không thể nào trả lời cho xác đáng được.

Đều lầm to nhất là các chị tưởng tự do là tự ý mình muốn làm gì thì làm, bình đẳng là ngang một hàng với nhau không phân biệt trên dưới... Tuôi các chị lợi dụng mấy chữ ấy mà điều lầm tưởng rất là kỳ dị: nào trong gia đình con tự do không vâng lời cha mẹ, vợ bình đẳng không lẽ phép với chồng. Hiện ngay nay có ít nhiều thiếu nữ hiểu lầm cái thuyết tự do kết hôn, tưởng là muốn lấy người nào làm chồng cũng được, cho nên có chị hôm nay lấy thầy này, mai bỏ đi theo cậu kia, mốt lại theo ông nọ. Ở đời hễ hợp dễ thì tan cũng chóng, một mai thấy kia bỏ, cậu và ông nọ cũng chán, thì bơ vơ: về nhà thì sợ cha mẹ, đi ra không biết nương dựa vào ai. Bởi thế nên có chị quá chuộng tự do bình đẳng mà đến nỗi không biết đời là vui thú nữa, chồng bỏ vợ, con bỏ cha, nhà tan cửa nát, kẻ gieo mình xuống sông, người mượn giây oan nghiệt để bỏ hoài cái thân cho yên giấc ngàn thu khỏi tiếng mỉa mai của đời! Xét cho kỹ thì nguyên do bởi chỗ sai lầm chữ tự do bình đẳng mà đến nỗi điên ra thảm trạng như thế.

Tự do bình đẳng chẳng khác gì một con giao sắc, hễ khéo dùng thì rất có ích, nếu không biết dùng mà ve phải thì trầy da, đứt thịt. Thế mà một phần phụ nữ học thức chưa được chút gì đã nhiễm cái lối văn minh vỏ mà mang lụy.

Tôi viết bài này, không phải ngăn đón chị em không được bình quyền, giải phóng như ai đâu, song hiện thời chị em trình độ còn quá thấp kém, học thức chưa rộng rãi, trí tuệ chưa mở mang, mà đã vội say mê cái thói lòe loẹt, ngộ nhận cái tên tốt đẹp kia mà hành vi nhiều điều bất chính, làm cho cái nền luân lý xã hội, cái nền nếp gia đình đổ sụp một cách mau chóng, thì thế nào cũng không thể tránh đồng được.

Chị em nên hồi đầu thay!

Quỳnh-Ngọc

KHO CHUYỆN...

Vừa rồi quan Toàn quyền đã ký nghị-định cấm tiệt việc đánh cá ở chung quanh hải đảo thuộc về Côn-lôn trong khoảng ba hải lý (mỗi hải lý 1.852 thước tây). Ai phạm vào điều ấy sẽ bị phạt tù từ 1 đến 15 ngày và phạt tiền từ 1 đến 15 quan.

Cấm như vậy là vì sợ bạn đánh cá giập sức cho tù vượt ngục.

Một ả xâm ở Chợ lớn vừa rồi đã sinh một đứa con rất kỳ quái. Nay tại làng Cổ-xá, huyện Ý-yên, tỉnh Nam-định (Bắc-kỳ), một nhà kia lại sinh một đứa con từ trán trở lên có thêm một cái mặt nữa, mà cái mặt dư này có 2 sừng bằng ngón tay, và từ đỉnh đầu về trước không có tóc. Ra khỏi bụng mẹ đứa bé nầy cũng không sống.

Kể từ ngày 31-9-31 là ngày quân Nhựt khởi đầu việc hoành hành ở Tàu, đến ngày 31-5-33 là ngày Trung Nhật ký hiệp ước đình chiến, thì quân Nhựt chết tất cả là 2 597 người, bị thương 8.486 người.

Cái đời mới quá!

Người ta nói đời nầy là đời mới, đời văn minh, đời khoa học, và là đời tấn bộ nữa. Họ nói thì mình nghe bằng tai vậy, chớ xem cái hiện trạng hoàn cảnh ở xứ mình thì lạ lùng quá. Có lẽ chuyện tốt đẹp trên ở đâu bên Âu, bên Mỹ không theo tàu thủy, tàu bay và giây điện bỏ sang tới xứ mình sao? Cái hay ở đâu không biết, còn ở xứ mình thì chỉ thấy cái tên có hay mà cái thiệt nó dở lạ lùng!

Kìa, những chuyện thuở nay đã có mà người ta cho là cái tánh di truyền, như làm quan ăn lót, xâu thuế phú thâu, ... vì thù hiềm vu hãm c.ủng, chẳng nói làm gì. Đến như chuyện không ngờ mà nó lần lượt xảy ra, nào nhà văn sĩ xin làm đầy tớ, ông dân biểu kiếm lợi độc quyền, cô sư chùa đẻ con trai, một tên điên vác dao vào nơi cấm địa mà múa men, một viên giáo chủ bị tin đồ kiện tư tiêu của hội. Cái chuyện nó mới làm sao! dầu nhà khoa học Âu tây cũng không sao nghĩ trước được. Đời mới! Mới thế ấy!

Buồn đời

TRẢ LỜI

Ông LIÊU-KỲ-LỘC BADON

Sách «Gia đình giáo dục» đã gởi ra cho ông rồi. Còn tiểu thuyết chữ hán 貞 烈 錄 (Viên dã mông) ông Châu-Đánh mua của Khách đi bán dạo, nơi bản quán không bán sách ấy.

T. D.

AI LÀ NGƯỜI ÔM YẾU?

Đi đường đem theo một ve dầu LỢI-SANH cũng như sắm có ông thầy thuốc giỏi mặt bên, qui bà qui cô thường dùng dầu LỢI-SANH thì thân thể trang kiện.

Ve lớn 0$20 — Ve nhỏ 0$10

THUỐC HO TÁN (*hiệu Bản-lay*)

Rất kỳ ho gió, ho cảm, lâu hay mau dùng đều thuốc nầy thì được chóng khỏi.

Mỗi gói 0$10

TIÊU THỰC TÁN (*hiệu Bản-lay*)

Người nào tỳ vị yếu, ăn lâu tiêu, đánh bụng, đau bụng, ăn không ngon, uống thuốc tiêu thực nầy thì thấy hiệu nghiệm.

Mỗi gói 0$10

Ở xa mua thuốc gởi cách lãnh-hóa giao ngân, thư và mandat đề cho

M^r TRẦN-DIỀU

(chủ tiệm nhánh ở Trung-kỳ)

Đường Avenue du Musée — TOURANE

Xin lưu ý: Nhà LỢI-SANH chế đủ các đơn, hoàn, tán đều có nhãn Bản-lay của chúng tôi tên Saigon.

ĐI XE BỊ GÃY TAY RỒI XÂY LẠI KIỆN CHÁNH-PHỦ TRUNG-KỲ PHẢI BỒI CHO 5.000$

Việc nầy xảy ra hồi 12 tháng 2 năm 1926, khi chiếc xe cam-nhông chạy từ Da-lạt đi Phan-rang, gần tới Phan-rang thì bị lật. Có trên mười người hành khách bị thương, trong có hai vợ chồng M. Girard, bác vật của hãng S. E. A. ở Dran: ông vì kiến bề làm bị thương nơi mặt, còn người vợ thì bị gãy nát bàn tay trái, cau phải cưa đi.

Vì vậy hai vợ chồng ông liền đâm đơn kiện Chánh phủ Bảo hộ Trung kỳ, viện cớ sao nhà nước cho xe chạy trên đường đó mà không có bảo-kê.

Hội đồng Cai-trị tối-tụng hồi đó xử buộc Chánh-phủ Bảo hộ Trung-kỳ phải bồi thường cho nguyên cáo một số bạc là 2.000$. Chánh-phủ Bảo-hộ chống án qua tòa Quốc-gia Thượng-thẩm-viện ở Ba-lê.

Từ ấy đến nay đã 7 năm, bữa 2 Juin tòa Thượng-thẩm mới xét xong, bác đơn chống án của Chánh phủ Trung-kỳ, vì xét ra Chánh-phủ cho xe chạy mà không bảo kê tánh mạng của hành khách là có tội, rồi kêu án tăng thêm số tiền bồi thường lên 3.000$ nữa, thành cả thảy là 5.000$, lại phải trả tiền lời về khoản xảy nạn tới giờ cho hai vợ chồng ông Girard.

Tam-hùng chế-độ
(Triumwirat)

Ba thứ hà g của hiệu VĂN-HÒA *phát hành, thứ nào cũng có giá trị đặc biệt, nên có thể gọi là tam-hùng.*

Dầu Linh-bửu đặc, *có 5 hạng, từ 5 xu đến 0$80;*

Dầu Linh-bửu nước, *chỉ ra một hạng 0$15 một lọ;*

Brillantine Văn hòa (*trong sạch, chất dẻo mà mịn, vuốt tóc rất trơn và đậm mà không nhớp, dùng trong 48 giờ mà tóc vẫn không xơ*).

Giá bán 0$40 *một lọ*

Làm đại-lý và mua buôn, huê-hồng rất hậu

Tổng-đại-lý:

Tại Nam-định, Thái-bình, Ninh-bình,

THÀNH CHƯƠNG

4, phố Hàng Sắt — NAMDINH

Tại Hanoi, Haiphong và các hạt khác ở Bắc-kỳ:

M. TRƯƠNG-TRỌNG-BÌNH

Office Indochinois du Travail

81, phố Hàng Long — HANOI

Tổng-phát-hành

VĂN-HÒA

(Mme Trần-thị-Như Mẫn)

27, *Rue Gia-long — HUẾ*

TÍNH SẠO NHƯ ÂU-MỸ, HÀNG NHÃ "Namthai" NỔI TIẾNG KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG

HỘP, SẮP, NẮP CHAI; CHẾT ĐỦ MỌI KIỂU TỐI TÂN BẰNG KIM-KHÍ

NHƯ SƠN, SƠN PHẤN, SẮP v.v. ĐỒNG BẰNG HỘP "Namthai" TRANG KHÉO MỸ LẠ HÀNG ÂU MỸ

Nhà máy "Namthai" Ngõ Namthai (Khâm-thiên) HANOI

VIỆC TRONG NƯỚC

THỪA-THIÊN

Hãy còn mê tín chăng?

Làng Bản-môn (Trước) có 10 mẫu ruộng công ở địa phận làng Phú-môn, năm nay vì trời hạn, ruộng khô, dân Bản-môn đặt xe đạp nước vào ruộng, có thể đường mương nhỏ ngang qua địa phận làng Phú môn chừng 10 thước tây (mương nầy người Phú môn đã đem nước mấy lâu nay). Nay hai ông thân hào làng Phú môn bảo đứt long mạch long miếc gì đó nên cản trở mà lấp đi. Dân Bản môn hết ngỡ nói.

Cách 5, 3 ngày nữa, dân Phú môn sang đào vét lại đường kênh ở địa phận làng Bản môn, (đường kênh ấy bấy lâu nay ruộng hai làng đều có nhờ cả), vì trễ nửa lại, dân Bản môn cũng viện chứng long mạch, nhất định không cho. Vì vậy sanh ra sự xâu ẩu, phải kiện nhau đến quan.

Ở xứ Trước hai làng ấy đã có tiếng cải lương mấy lâu nay, sao lại còn mê tín theo địa lý?

Ngán đời

NGHỆ-AN

Có oan chăng!

Vào khoảng hạ tuần tháng năm trước, sở Liêm phóng Phủ xá có đòi lý trưởng các xã thôn lân cận tới hỏi căn cước những người trọng dân có tên ở sổ tính ngạ; làng xã nào có, ít nữa cũng tới 5, 10

(*Xem qua trang 3 cột 4*)

LỜI CẢM TẠ

Thưa Quí Ông, Quí Bà,

Cụ NGUYỄN-VĂN-DÌNH, nguyên Đốc-lý-tòa, Phán sự Tri-sĩ,

Tiên Quân, tiên Phụ, tiên Nhạc, tiên Huynh của chúng tôi tạ thế ngày 17 Juin 1933, khi 6 giờ rưỡi chiều, hưởng thọ 63 tuổi, đã an táng tại tư thổ làng Bình-thuận, xứ Rẫy-Cam, hồi 6 giờ chiều ngày 19 Juin 1933.

Quí Ông, Quí Bà đã nghĩ tình hoặc thân hành đưa đám, hoặc gởi lễ phúng điếu, chúng tôi xin đội ơn muôn đời.

Trong khi tang gia bối rối, có điều chi sơ suất chúng tôi cúi xin Quí Ông, Quí Bà miễn chấp cho.

Quả phụ: Nguyễn-thị Ngãi

Cô tử: Nguyễn-văn-Sâm, Nguyễn-văn-Ngộ, Nguyễn-văn-Tuấn

Cô nữ: Nguyễn-thị Ngọ, Nguyễn-thị Dưỡng, Nguyễn-thị-Buổi, Nguyễn-thị-Hạnh

Cô tế: Võ văn-Long, Phạm-hữu-Thái

Bào đệ: Nguyễn-phương-Chánh (Thị-độc Học-sĩ), Nguyễn-Quang (Hàn-lâm-viện cung-phụng)

Đồng bái tạ

Cô-tinh bổ-thận

Chuyên trị:

Di-tinh, mộng-tinh, hoạt-tinh

Khi sự phát hay hoa mắt, ù tai và mỏi vai đau lưng, đêm ngủ mộng mỵ hay đặt mình, Tiểu tiện vàng đục, miệng rão, hơi kém nóng vân vân.... Nhọc dùng vài hũ ve, nặng dùng đến 8 ve là khỏi.

Mỗi ve 1$00, Sáu ve 5$00

M. SINH-HUY

44, Rue Maréchal Foch — VINH

Những bức chứng thư.... sẽ lần lượt đăng tiếp....

Vinh-trường le 1er Novembre 1933

A Monsieur SINH HUY,

44, Maréchal Foch — VINH

Thưa ông,

Cách đây mấy tháng, tôi có gởi mua của ông mấy ve « KIỆN-TINH CHỈ-TRỌC » và một lọ « TÂM XÀ HỒ-CỐT-CAO ».

Nhưng tôi dùng « KIỆN-TINH CHỈ-TRỌC » đã chẳng thấy đâm, mà bịnh lại càng thêm nhiều.

Tôi lại dùng TÂM-XÀ HỒ-CỐT-CAO, cách vài ngày tôi thấy lại đau lưng; uống thuốc một bịnh lại tranh một bịnh; tôi nghĩ rằng nên đổi cho ông biết rằng CAO TÂM-XÀ của ông đã chữa bịnh chi cho K. T. C. T.

Vậy xin ông gởi cho tôi ve TÂM-XÀ HỒ-CỐT-CAO cho gấp.

Ve TÂM-XÀ giá..... 3$00

Mấy lời nhắc cho ông mạnh gởi tôi ông gởi gấp gởi theo địa-chỉ:

Monsieur VÕ-VĂN chez QUẢNG-LỢI

Commerçant à CHOGONG

Poste Phú-mỹ (Annam)

(Copie conforme)

Mấy lời phụ-giải của Dược-sư TECHOUNKI

Không có gì là bịnh là trước khi dùng nước Kiện-tinh chỉ-trọc của thầy Dược sư Techouncki người không có sự hiệu-nghiệm của thuốc được, nên tôi bắt đầu dùng nước Tam-xà hồ-cốt-cao thì thấy bịnh đã nhẹ thuốc mà thuyên giảm, nên mới gởi cùng cho ông Tam-xà cần bổ-phòng, chúng tôi thấy là rõ-ràng hiệu nghiệm KIỆN-TINH CHỈ-TRỌC vậy.

Thư mình ký

Khân-tạo-huyết

đăng ở trương tạ

PHÚ-XUÂN HỌC-HIỆU

24-26, đường Gia-Long — HUẾ

Lớp người lớn. Ngày 20 tháng 10 năm 1933 khai giảng. Lớp Sơ học, lớp năm, lớp tư, lớp ba, lớp nhì, lớp nhất, lớp sơ thành, lớp Trung-đẳng (Cours moyen). Lớp Cao-đẳng (Cours supérieur). Lớp riêng. Français, Mathématiques, Anglais, giá rất hạ.

Tự lớp nhì và đến lớp nhất TRONG NĂM 1933

Xe học Thượng (C. E. P. F. I.) đi 22, đến 11

Tiểu-học Văn-bằng (C. E. P. F. I.) đi 12, đến 44

0.05 Trong mình thường sẵn có một ve dầu

HỘ-TÂM
THAM-THIÊN-ĐƯỜNG

mới

VỪNG DẠ
NĂM XU

một ve

MẤY NĂM TRỜI

Bấy lâu bà con đã quen dùng dầu Khuynh-Diệp mà phòng bịnh, trị bịnh. Số dầu Khuynh-Diệp bán ra càng ngày càng mạnh, chỉ vì càng lâu bà con càng nghiệm rằng dầu Khuynh-Diệp công hiệu rõ ràng, tiếng tăm xứng đáng.

Mà Khuynh-Diệp không thể là dầu xấu được, vì nếu là không hay, không tốt, không nhiều công hiệu, thời hiện Khuynh-Diệp làm sao mà càng ngày càng mở mang thêm cho được. Bà con cũng rõ sau cái ngày phát đạt của Khuynh-Diệp, bỗng lao là thứ dầu khác ra đời, cốt ý tranh với Khuynh-Diệp, thứ tên nầy, thứ chất kia, mà rồi lần lượt thứ chết trước, thứ chết sau, vì chỉ được bà con dùng lầm một đôi dao thôi.

Dầu Khuynh-Diệp lại được không biết bao nhiêu là phần thưởng to trong các cuộc Đấu-xảo lớn, lại được sở Phân-chất của nhà nước nhận là dầu thật tốt, thời bà con tin dùng Khuynh-Diệp chính là lầm vậy.

TIN ĐÚNG DÙNG NHẰM

Dầu Hồi-Thiên, chất mãng-tà, một thứ nước, một thứ đặc, cũng dùng trị bịnh. — Dầu Ba-Cô, dầu xức tóc thơm mùi hàng sắc.

Có thể gì đỡ nạn kinh-tế không?

Nhiều người hỏi rằng: tại sao tiền trong nước càng ngày càng hết, có thể chi bào chữa cái nạn kinh tế nầy không? Tiền của mình ra hết là tại bán lúa và đã thổ sản ra ít tiền vào, mà mua đồ ngoại quốc họ về nhiều, nên phải trả tiền ra hết nhiều hơn.

Muốn chữa nạn kinh-tế trước hết phải cần kiệm và nhứt là phải cổ động đồng bào mình xài đồ nội hóa, vì đồng bạc của mình trả cho ngoại bang, đồng bạc ấy phải ra khỏi nước. Đồ chi đồng bào mình chế ra làm ra được thì xài, phải nhớ rằng đồng bạc mình mua của ngoại quốc là một đồng bạc đi ra nước, là một sự làm cho giảm sức của mình, và làm thêm trọng bịnh kinh tế của mình nữa.

Savon VIỆT-NAM

Thuốc sán trẻ con
P. D. D.

Trị bịnh sán tải sán trẻ con

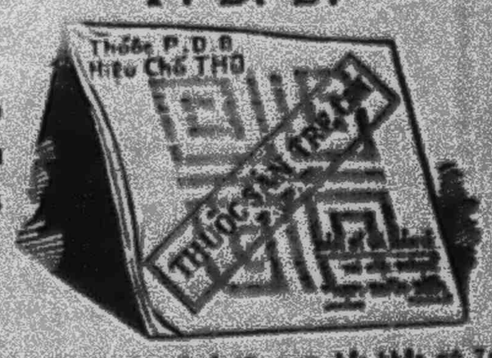

Có bán tại các nhà bán thuốc tây, nam, bắc khắp xứ Trung-kỳ

Nhà bào-chế PHẠM-DOÃN-DIỄN Tourane (Annam)

Sữa NESTLÉ hiệu CON CHIM

Sức khỏe của trẻ nhỏ

Hãy xin không mất tiền một quyển sách dạy cách nuôi trẻ bằng tiếng quốc ngữ của Bác-sĩ Vidal soạn ở hiệu sữa NESTLÉ, phố Paul-Bert, số 56 Haiphong.

Sách tặng

Nhật nam thư quán dược phòng, phố hàng Gai — Hanoi mới gởi tặng Bản báo mấy thứ sách thuốc và sách giạy làm nghề như dưới :

1°) « Y học tùng thư » (quyển VI) giá 0$50.

2°) « Tính dược dẫn giải », sách dẫn giải tính chất các vị thuốc, giá 0$50.

3°) Một bộ 2 quyển « Khoa thuốc trẻ con (kinh nghiệm) » sách dạy chữa bệnh và chăn nuôi con trẻ, giá 1$00.

4°) « Sách dạy 80 nghề dễ làm » như nghề làm kẹo, mứt, nước đá, hoa quả dầm rượu v. v. giá 1$50.

Những sách trên này, ai học thuốc hay muốn học nghề, dùng được tốt.

Trước khi có lời cảm ơn *Nhật-nam thư-quán dược phòng*, xin giới thiệu sách ấy cùng độc giả. T. D.

Việc trong nước

(Tiếp theo trang nhì)

người, như làng Ngọc điền là một làng lâu nay có tiếng yên tịnh, thế mà trong sổ có kê những tên như sau : Nguyễn kim Thanh, Võ trọng Phu, Nguyễn thế Anh, Cao Hạp, Cao Ngọ và Nguyễn mộng Lý.

Tên Nguyễn kim Thanh, Võ trọng Phu, xưa nay trong làng vẫn không ai có tên ấy ; Nguyễn thế Anh, tức Suất chỉ là một người dân ngu dốt, thường ngày bắt lươn, ếch, tép, cá đi bán ăn ; Cao Hạp tức Phú, nay đã 62 tuổi, ngày tháng chỉ bòn chải trong mấy vị ski hồ, cam thảo, chẳng biết trời đất là đâu. Cao Ngọ làm nhà ở tỉnh, vợ bán hàng cơm, chồng bốc thuốc bắc, cặp con mắt không ra khỏi ngoài cái bộng đồng xu, lâu nay vẫn có tiếng là một anh hay lò mò, thấy kiện sự ; Nguyễn mộng Lý là một anh trò kiết, lại thường đau ốm quanh năm, chỉ gõ đầu trẻ kiếm ăn.

Tình trạng mỗi người như thế, chẳng rõ vì ai thêu dệt, mà cũng có tên trong sổ tình nghi, lạ thật ! Rõ chuyện

HÀ-TĨNH

Lời dân than về việc Kiểm-lâm

Dân chúng tôi ở về miền Thượng du thuộc huyện Hương khê, phần nhiều cốt ăn nhờ những thổ sản trong rừng để sinh nhai, (trừ chỗ rừng cấm không dám động đến) còn như gánh củi, đẽo nấu, bò mấy, vác nứa, ngọn lá tre, đốt than, trừ trước đến nay, trải mấy đời chủ Kiểm-lâm dân chúng tôi vẫn được phép làm để dùng, hễ vác mác vào rừng là có, kẻ không cơm ăn cũng đổi được bát gạo, kẻ bán người mua cũng khỏi bị lụy.

Vậy mà gần đây buộc dân chúng tôi rất là cực khổ, bất cứ làm bán hay làm dùng, ở núi hay ở vườn, nếu ai không có cái giấy phép 5$ là bị lính bắt phạt ngay :

1°) Ngày tháng 2 năm nay, có mấy tên dân làng Tri bản tìm được một người có 5,3 cỗ nứa đưa ra Chợ-nồ bán, bị phạt 12$.

2°) Ngày tháng giêng có tên Lu-chuộng làm nghề đi đò thuê, mua một ít mây về dùng, khi qua làng Mỹ khê bị phạt 10$ và bắt lấy cái giấy phép 5$.

3°) Ngày tháng giêng, có tên Cầu Hồe, người làng Yên thắng, đốn bốn lá gỗ tạp trong vườn làm nhà Bếp, lính đến bắt đọc lấy 15$.

4°) Ngày 16 tháng 2 có tên Phan kim Đạt người làng Tùng ảnh, phủ Đức thọ, mua của Đinh thị Phô ở làng Xuân lũng một ngàn ngọn lá tre (cây vườn). Theo lệ, trước khi mua đã có giấy giá mãi và giấy lý trưởng làng ký nhận thực, đưa trình quan đã cho rồi. Thường tình nhà bán có thêm cho nhà mua nhiều ít, khi về ngang đồn bị xét, thấy có dư số, cho là mua gian, bèn thu lấy cả giấy giá mại và giấy nhận thực, rồi bắt lấy cái giấy phép 5$ và nạp 0$50 thuế.

5°) Dân mấy xã như Xuân lũng, Trùng thanh, Phú phong, Phú gia, thường cần nứa làm xe nước lên ruộng, bước xã nào muốn làm phải lấy giấy phép 5$ và 10$ chi phí ngoại.

6) Dân trong hạt, thường ai làm nhà mới hoặc sửa nhà cũ, đều xin giấy phép, ai có lệ vật thì thôi, nếu không có thì bắt xuất 0$60 tiền tem, trừ gỗ nhà nước có dấu thì không bàn, nếu lấy gỗ vườn thì cho bán 15 và làm giấy gỗ gì phải đoán trước.

7°) Hiện ngày tháng 3 năm có tên châu Cương người làng Thượng thạch xin phép làm nhà, bốn ngày nhà làm chưa xong, lính đến thu giấy trước lại, bắt lấy giấy khác và mua tem thêm 0$[illegible]

8) Châu ngày tháng 3 có tên Lê Tr[illegible] ở làng Trung Đình, xin phép đốn 3 cây gỗ vườn, (gỗ mít) sau lại mua thêm 4 cây giá 7$50 của tên trùm Thong ở làng đó phố, có giấy giá mại phân minh, gỗ vừa cưa xong lính đến, buộc tội trái phép sau phải mất lá một xuất.

Đây là xin kể mấy việc thiết hại có chứng cớ chắc chắn, người ta sẽ xét theo việc trái với các ông chủ trước, chắc ngài không hiểu luật lệ thế nào chỉ đâm khổ tình bày tỏ, mong chánh phủ xét.

Dân nghèo lại các

QUẢNG-NGÃI

Không trả tiền lại nói đình công

Cu li làm đá ở đèo Đá-bàn (thuộc An-chỉ, (Nghĩa-Hành), cứ người mạnh tợ đá lớn (làm công nhựt) phát cho mỗi ngày từ 0$30, đến 0$35, người yếu đập đá con bán trong thùng 0$05, đều bán cho người coi mình, nhưng đến bữa thứ bảy mới lấy tiền được. Trong có tên Phùng làm công nhựt tợ đá lớn, mỗi ngày 0$30 cho Nguyễn - Thuần (người coi). Được ba ngày, đến thứ bảy (11-5 ta) Phùng bắt tiền công và xin thêm chút đỉ 0$25 không thì Phùng thôi. Nguyễn Thuần nói : « không thêm, như thế thì chưa có tiền công ». Phùng nói Thuần, thì Thuần lại bảo con là Duy nói lại Phùng và nói nguyên rằng đã cho Phùng lãnh trước 2$.

Vốn đã người bán mua đá thuốc của các người coi làm là trẻ Phùng đến nghe lời Thuần nói, bèn tính Phùng bẩm sung cả mình, lại nói Phùng muốn đình công, phá nồi mà gây giấy cho chủ bắt tù. Phùng nghe tiếng bắt tù thì sợ quá, tay cầm mình sung bắt, nhưng không dám nói gì, chỉ lại cụi đi về. Tội nghiệp thay !

Thương-Minh

(Xem qua trang 4 mục 2)

Dưa mình, phong hội nên dùng

HÒA - GIẢI - THỦY

của VĨNH-HUNG-TƯỜNG

Mỗi lọ . . . . . 0$20

Hội Vạn-Quốc Tiết-kiệm

HỘI NIẾP BỔN NHỰT-BẢN PHÁP

Dưới quyền kiểm - soát của Chánh - phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng - Hải) và 5.000.000 phật-lăng đã đóng tiền sẵn

Quản-lý cuộc Đông-Pháp : SAIGON, số 26, đường Chaignoux.

Chi nhánh ở tại HANOI 53 Boulevard Francis Garnier.

Muốn lập vốn

Muốn lập tư-bổn

Muốn để dành tiền cho con trẻ.

Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

— Vé 1.000 đồng —

mỗi tháng góp 8 đồng

— Vé 500 đồng —

mỗi tháng góp 4 đồng

— Vé 250 đồng —

mỗi tháng góp 2 đồng

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại ngay cả cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội sẽ trả đủ số bạc lại, và [illegible] 33,33% [illegible] tôi của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cắt nghĩa rõ các điều-lệ cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

Đại-lý ở Huế : M. HOÀNG TOẠI boîte postale N° 44 HUẾ.

ĂN GẠO, KHỎI PHẢI TRẢ TIỀN

Xin chú ý bài dưới đây thì rõ

Tiệm Bazar, tiệm thuốc bắc, tiệm tạp hóa, tiệm café, tiệm hớt tóc, vân vân. Muốn đừng gạo mà khỏi trả tiền. Xin hãy làm như vậy : Mua thuốc xổ hiệu Nhành-Mai, giá rẻ (hạ giá), mỗi gói 0$15, THUỐC HO Bạc-Bửu, mỗi gói 0$10. THUỐC DÁN hiệu con rắn, hộp nhỏ 0$12, thuốc Chỉ-Linh tán, trị ban, nóng lạnh giá 0$12. Mua bốn món thuốc nầy về bán lại, mỗi tháng lợi ít lắm là 5$00, lấy tiền đó trả tiền gạo còn dư là khác. Như tiệm có Nguyễn-thị-Kính mỗi tháng được hút hồng hơn 50$, đã rẻ thuốc nầy bán chạy nhiều thế nào. Công chẳng hoan nghênh là thế nào. (Ai không tin, đến hỏi cô Nguyễn-thị-Kính thì sẽ rõ). Thuốc nầy bán chạy hung lắm, bất kỳ tiệm gì hễ treo bản thì có người mua liền, vì thuốc được nổi danh đã lâu rồi. Dịp rất tốt, và có lợi, các nhà buôn, xin đừng bỏ qua rất uổng. Huê hồng 30% do nơi VIỄN-ĐỆ 11 quai de la susse, HUẾ, nay là nơi NGUYỄN VĂN PHỐ boîte postale n° 63 SÀI GÒN.

Thuốc nầy có gởi bán khắp cả Đông-Pháp.

Thuốc ghẻ, thuốc ngứa lở

của VĨNH-HUNG-TƯỜNG — Vinh

hay có tiếng

Mỗi hộp . . . . . 0$10

Maison HỢP-THỊNH

Soierie & Mercerie

32 Rue des Cantonnais Phố Hàng Ngang

HANOI

Bản hiệu chuyên môn bán các thứ hàng tơ lụa Bắc-kỳ như : lĩnh đen, lĩnh quần đen, trắng trơn và hoa. Cho thêm lăng đen theo các màu trơn và hoa. Lụa thâm các màu, trắng bề khổ 0m60, 0m80, 0m70, 0m75, 0m80.

Lượt đen các hạng, vải mùn, chỉ hạt thiệt ngon. Bán sỉ và bán lẻ giá rất hạ, vì bản hiệu buôn bán đã mấy chục năm nay, buôn được tại gần những hàng lớn trên. Cho Quí khách ở xa muốn viết thơ về lấy mẫu và giá hàng, bản hiệu sẽ hồi âm lập tức.

Lại còn các thứ hàng tạp-hóa như valise, cặp sách, giấy giếp, vi ốc, đồ đồng, đồ thiếc, như một gần vân vân.... bản hiệu có bán buôn rất nhiều xin các quí khách chiếu cố, bản hiệu rất hoan nghênh. Giá hàng đã cân nhắc theo cách lãnh bán giao ngân (Contre-Remboursement).

Buôn bán thật thà, hàng tốt giá rẻ các Quí khách mua thì sẽ biết.

Nay cho bạch

Mme NGUYỄN-THỊ-SẦU

HỢP-THỊNH

32 Rue des Cantonnais HANOI

Một lọ thuốc **PILULES PINK** thêm cho các cơ-thể yếu-mệt biết, bao là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tinh nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc **PILULES PINK** là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tới thì lớn-sớm và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dầy, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

Bán đấu giá nhà đất

Đến ngày 22 tháng bảy tây năm 1933 hồi 9 giờ sáng sẽ bán đấu giá tại Tòa án Quinhon một sở nhà đất của Đinh - văn - Tùy ở về con đường Albaret (tục danh Xóm Trường). Tất cả ba cái nhà gạch ; một cái nhà lớn và hai cái nhà ở về đằng sau, toàn bằng gạch cả.

Đề giá : 810$

Quan Trưởng tòa Quinhon

Bán giá rẻ hơn hết

các tiệm tơ lụa ở

TRUNG-KỲ

Tại vì : Tiệm BOMBAY mới

AU-BON-MARCHÉ

115 Rue Paul Bert, Giây nói số 79 - HUẾ

Buôn và đặt các thứ hàng tơ lụa ở các xưởng-máy dệt lớn trong cõi Đông Pháp nên hạ tay nào cũng có vẻ hàng mới lạ, để bán sỉ bán lẻ.

Nhà lớn là một tiệm tơ lụa đã các nước đã bán sỉ bán lẻ ở nhất TRUNG-KỲ.

Dùng sữa

"LE GOSSE"

Già ăn trẻ lại.

Gái ăn đắt chồng.

Nọ giòng ăn thụ thai.

Trẻ ăn chóng lớn.

Sữa "LE GOSSE" rất hợp cho tất cả mọi người ; có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932

Lycées, Colléges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... ở Saigon

Có bán trong các tiệm tạp - hóa ở Đông - Pháp.

HIỆU GIẤY XANH : *Giá mỗi hộp* . . . . . 0$22

Đại - lý :

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES

HUE - TOURANE - QUINHON

VIÊN ĐÁ MÓNG

Giáo dục tiểu thuyết

Soạn giả : THIÊN-TIẾN-SINH

Dịch-giả : CHÂU-ĐÌNH

Số 5

Ở trên lầu trông ra thì ngoài sân thể thao, bề mặt đều đồng ruộng xanh, gió nổi lớp xúp ; trông xa ra, trên thì mới dẫy núi xanh liên lạc với nhau, dưới thì giòng sông nước chảy, một đôi là buồm, lúc tỏ lúc khuất, như con cá tắm trên mặt nước. Bên cạnh trường có cái khe, cách khe có một cái xóm, dân cư đông đúc, khói người bay lên ngút ngát. Một đến giờ nhà giảng mở cửa, học trò nhỏ kéo ra như con rắn dài, tiếng giầy kéo trên đất cát nghe sột sột, mặt tiếng thầy giáo truyền bảo thì tốp kéo ngổ nẩy, tụi đi ngổ khác, bao nhiêu trò về khoa đệ nhất niên đều xếm đứng chung quanh Châm-Bửu Thuyền.

Giờ nghỉ 30 phút đồng hồ, vì lúc ấy là sau nghỉ nắng vừa hai tuần, khi trời đương nóng, dưng có một vài chòm mây, thỉnh thoảng có luồng gió phất qua mát bớt hơi nóng chất đỉnh. Một trò thưa Bửu - Thuyền :

— Thưa thầy, nay thầy cho anh em chơi « dựt cờ ».

— Ừ, được, chia ra hai tốp : tốp cờ trắng và tốp cờ vàng. Nhưng trời nắng quá, chúng bay theo ta đây.

Lúc ấy gần trưa, Bửu-Thuyền sợ học trò nhỏ cảm nắng, nên đem vào trong bóng cây mát. Khi ấy cả 60 trò đều kéo theo thẳng vào trong vườn hoa chơi dựt cờ. Lúc ấy thấy 2 lá cờ vàng trắng kia phất phơ trước gió, học trò đua chạy hả rạo, Bửu-Thuyền cũng cởi áo ngoài, cũng chơi trong 20 phút đồng hồ. Chơi xong cũng xúm đứng vòng quanh nơi cây-lớn bánh giầy. Bửu-Thuyền tự xách nước rửa, một trò nhỏ nói : Cờ vàng hơn. Bửu-Thuyền nói : Ừ, cờ vàng hơn. Lúc ấy có một trò nhỏ trán trán đầy những mồ hôi, Bửu - Thuyền lấy khăn lau cho trò ấy và dặn : Trời nắng quá, không nên đứng giữa bóng mặt trời.

Bửu - Thuyền đối đãi học sinh rất là châu đáo và thể tất từng chút, trò nào để trần đầu giữa nắng hay trò nào không mang giầy, đều chú ý đến, không phân cấp nào. Chơi dựt cờ xong, một trò lại nói :

— Thưa thầy, nay chúng tôi hát.

— Ừ được, tùy ý, lan mà hát rồi hát đi ?

Một trò khác lại nói :

— Kia mấy trò kia đã hát trước bọn ta, mà hát trên nhánh cây kia kìa !

Các trò đều xâm ngó rồi đồng nói một tiếng : trò ve ve ! trò ve ve ! Thầy trò cả cười, đất cảnh vui vẻ gồm điểm cũng lộ ra trong tiếng cười trên trong không khí vàng ấy.

CHƯƠNG THỨ III

Trong trường học, nông việc Tâm thân đâm,

Dưới ngọn đèn, mẹ con nói chuyện cũ.

Thấm ngày thấm thoát, lại đến mùa thu ; luồng gió mát kia lần lần đuổi ông thần nắng theo tiết hạ mà đi khỏi miền ấy. Lúc ấy Bửu-Thuyền đã 24 tuổi đầu, nghĩa là tới gánh chức thầy giáo ở trường đã đã 2 năm rưỡi. Cây lá trước sân mà chính tay bà mẹ Bửu-Thuyền trồng đó, trái đã thông thông trước thềm, bà mẹ trông thấy mà mừng.

Bửu - Thuyền ở trường học, đã được học trò gần mến mà thầy bạn cũng kính chuộng. Trong lúc nghỉ nắng, ở trường chánh có mở hội giảng tập, có giảng khoa luận lý và khoa giáo dục, Bửu-Thuyền đều có dự cả. Trong thân nghỉ tiết « nông gia » nầy là 2 tuần, thì giờ trong mười mấy ngày ấy, Bửu-Thuyền cũng không nỡ bỏ qua.

Ban đêm thì phê sửa những vở tập viết của học trò, vở chồng trên bàn cả đống, hoặc ghi chép các sổ sách về việc cần trong trường ; có thì giờ rảnh lại đọn những bài giảng tập, dưới bóng đèn khuya, cái tiếng đề giấy xoe xoe nói cái tiếng kêu cái thước vạch, kẻ tiếp xen lẫn nói nhau, vì mẹ Bửu-Thuyền vẫn nghỉ mang áo mùa lạnh bên bàn. Cái áo con mặc trong mình nói lại chỉ trong tay bà mẹ, chính là một cái hồng vị nồng nàn chung dưới bóng đèn ấy. Thỉnh thoảng bà mẹ dừng kim lại mà trông con làm việc, dừng rồi lại may, đến khi may 2 tay áo xong, đến cái đường may lưng, bà cầm kim lại, cầm cây đèn nhỏ đứng dậy nói :

— Con khát nước, mẹ đi nấu trà nhé.

Bửu-Thuyền lúc ấy đương chăm chỉ nơi mấy chồng sách trên bàn vừa xem vừa viết, nghe mẹ hỏi, ngừng viết lại. Bà mẹ nói tiếp :

— Con không nhọc sao ? hôm qua mấy giờ con mới đi ngủ, mà lúc mẹ ngủ dậy, thấy con đương còn viết.

Bửu - Thuyền cười, mà nói :

— Hôm qua, con nhân lúc có cảm hứng, nhân thảo một bài văn gởi đăng vào Giáo dục tạp chí, đến 2 giờ mới xong.

Nguyên bà mẹ hết còn mình hàm học cũng làm việc, nên bình thường không hay nói chuyện dài, phòng hội đến thì giờ làm việc của con. Bấm nay, nhân ngày nghỉ nên mới có chuyện nói cười ăn thua nhiều thế.

Bửu-Thuyền thấy mẹ vui cười bèn thưa :

— Mẹ đương lo, con đương tuổi mạnh, không lấy gì làm nhọc, xin mẹ ngủ trước, kẻo nhọc.

Trong lúc mẹ con đương nói cười, Bửu-Thuyền lại tiếp :

— Mẹ nầy đêm hôm qua, con nằm chiêm bao thấy cha, y như lúc sinh tiền mà con còn nhỏ thường nghe lời cha giạy bảo nầy.

— Con thấy chiêm bao hả ?

— Vâng, con thấy mường tượng như lúc con còn 7, 8 tuổi, mới vào học trường bản xứ, hằng ngày chơi nhảy, cùng theo mẹ về chỉ đồng trước cây lái, mặt vàng trăng trên, đại nắng mênh mông vậy.

Trong lúc nói, Bửu-Thuyền lại nhắm mắt lăng nghỉ, thường tượng trong cha già ngày trước cùng quang cảnh nhà mình, trong nên mà kể được mấy bài nỗi chuyện « hồi xưa » cho mẹ nghe. Tâm tỉ chung mấy người, đều thấy đã lâu mà hồi tưởng lại quang cảnh lúc tuổi nhỏ, càng nghỉ lại càng vị hồng vị, chuyện trước 15 năm, đã rõ ràng bày ra trước mắt.

(Còn nữa)

VIỆC THẾ-GIỚI

Phùng ngọc Tường vẫn chống với chính phủ Nam kinh

Bắc-bình, 24 Juin. — Trái với những tin của chính phủ Nam-kinh, tin các báo nói chắc rằng cuộc điều đình giữa Hoàng Phủ và Phùng ngọc Tường không có kết quả gì hết. Phùng nhất định giữ quyền hiểu soát miền Sát-cáp-nhĩ (Charbar). Hôm qua, tại Kalgan, có cuộc diễn binh rất lớn, lại có trương những hay hiệu phản đối chính phủ Nam-kinh.

Tôn-Khoa tuyên bố với báo giới rằng Phùng sở dĩ đổi thái độ là vì những cuộc vận động phản đối chính phủ Nam-kinh do các nhà chính trị Quảng đông chủ trương. Tôn lại thêm rằng người Nhật có ý muốn lập một nước mới nữa ở miền sông Luan (Loan-hà), theo hòa ước Đường cố.

Xiêm hoàng với cuộc chính biến

Vọng-các, 24 Juin. — Xiêm-hoàng đã cử viên quan năm Phya Sahol (người cầm đầu cuộc cách mạnh) làm Thủ tướng. Hôm qua 3 hương-nghị-viện đã nhóm lại lần thứ nhứt, trong 4 giờ rưỡi đồng hồ.

Ái nhĩ lan với Anh

Dublin, 24 Juin. — Chính phủ Ái-nhĩ-lan đã nhứt định yêu cầu nghị viện chuẩn y điều đề-khởi xuất ra 24 triệu livres-sterling để thưởng và trợ cấp việc xuất cảng lúa mì trong năm nay, đặng có giữ phần thắng lợi trong cuộc kinh tế chiến tranh với Anh.

Số thất nghiệp ở Đức

Bá-linh, 24 Juin. — Tình hình kinh tế Đức gượng dậy khá lắm. Hai tuần đầu tháng Juin năm nay giảm bớt 67,000 (hai trăm đầu tháng Juin năm ngoái giảm 19,000). Hiện số thất nghiệp là 4 977.000, ấy là lần đầu từ năm 1931 đến nay mà số thất nghiệp ở dưới 5 triệu. So với 15 Juin 1932, số thất nghiệp giảm xuống 592.000.

Truyền đơn ở Bá linh

Bá-linh, 24 Juin — Có nhiều chiếc máy bay kiểu rất lạ, bay liệng trên thành phố Bá-linh (Đức), mà rải xuống hàng nghìn truyền đơn thóa mạ chính phủ Hitler, nhưng tàu bay Đức không có chiến nào đuổi theo được. Vì thế nên dư luận đối với hòa ước Versailles lại lao nhao lại, hòa ước nầy không cho Đức có đủ sức phòng quốc bằng máy bay.

Đảng Hitler thì rải truyền đơn ở Áo

Vienne, 25 Juin — Hôm qua, nhiều chiếc máy bay bay liệng trên thành Lintz rải truyền đơn công kích chính phủ Dollfus.

Ở Đức đảng viên xã hội dân chủ không được dự vào các cơ quan chánh trị...

Bá-linh, 23 Juin — Chính phủ Đức đã ra lệnh không cho đảng viên xã hội dân chủ dự vào cái nghị viện và các cơ quan chính trị khác, và sang công sản cải của các công đoàn.

...hi ở Áo đảng viên quốc gia xã hội lại cũng bị đài như thế

Tại Hạ-nghị-Viện Áo các nghị viên xã hội dân chủ đã đệ một bản dự luật xét các ghế nghị viên của đảng quốc gia xã hội trong Hạ-nghị-viện, trong Hội-nghị Liên bang và trong tất cả các hội đồng khác. Đạo dự luật ấy sẽ được chuẩn y, vì thế lực đảng xã hội dân chủ mạnh lắm.

Một bài diễn văn của thủ tướng Áo

Vienne, 25 Juin — Tuồ tướng Dollfus có đọc tại Lintz một bài diễn văn mà cả trong nước cả ngoài nước, người ta đều để ý đến. Trong bài diễn văn, ông nói rằng cần phải có một nước Áo độc lập, và chính phủ công toàn thể nhân dân quyết định bảo hộ các nơi chôn đau cắt rốn của mình, dầu đến máu chảy xương lon cũng không từ.

NGẬM MỘT HƯỜN

VALDA

TRONG MIỆNG

Thì Khỏi đau đớn giọng, Khan cổ, Khỏi nóng lạnh, sổ mũi, và lại Không ho.

Có nghẹt mũi, ho nhiều, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng hết liền.

Ấy là một thứ thuốc thần hiệu lắm ĐỂ MÀ THI các chứng bịnh ho lao và tức ngực.

THUỐC HƯỜN VALDA

có bán công trong các tiệm thuốc

Có mua thì nhớ coi trên nắp hộp có hiệu chữ

VALDA

MỚI THẬT PHẢI

BÌNH ĐỊNH

Hứa trừ thuế sao chưa thấy?

Phú Tuy phước, theo đường xe hơi đó, từ cầu số 8 Lòng sông ra Gò bồi. Khi đi khám đường, quan lục lộ hứa cùng điền hộ rằng mấy khoản ruộng bị con đường ấy đi qua sẽ trừ thuế lòng đường. Sao năm nay thuế còn y nguyên chưa thấy trừ?

Hộ điền

Bờ nước mặn lở

Hạt Tuy phước, làng Lộc thượng, thường thường chức làng, chức bờ Hàm thủy tròng trèo léo lận ăn của điền hộ, thâu mươi đắp một, nên mấy năm trên bị lở luôn luôn. Cách 2 năm nay, quan sứ, quan lục lộ cùng quan tỉnh, phủ tới nhóm và trù đắp, song làng cũng còn léo lạo nữa, sợ nhà nước đắp thì mất gặm của điền hộ, thành lôi thôi mãi chưa đắp.

Mới ngày 11, 12 tháng Juin dậy lở một trận dử dội, nước mặn lên gần hết thôn Lộc thượng, lan qua Dương thiện. Nước mặn lên, sẩu đồng khô cỏ cháy, thì thấm biết bao! Ắt phải bỏ ít nữa đôi ba mùa, hoặc 5, 7 mùa mới giả sự mặn mòi mà trồng cấy được. Vậy nên bỏ gòa thì dân xứ nầy đi làm ăn xứ xa, thuế điền thổ nầy ai lo? có lẽ nhà nước cho phép tha thuế, lúc nào cày được mới phải nộp thì may.

Dân

Mới có thuế Kiểm-lâm

Nghe tiếng Kiểm lâm, mấy kẻ ở miềng Sơn cước . . . . . ở hạt nầy thuở nay không có thứ thuế nầy bao giờ. Nay là năm khủng hoảng mà thêm món thuế ấy, kẻ đốn củi người đốt than đều than van. Làm nghề không đủ ăn lại thêm thuế, nhiều kẻ phải bỏ nghề nầy mà đi tìm chuyện khác. Vả lại khi mới ra thuế Kiểm-lâm, dân tình chưa hay, không có sức về làng thành thử lầm cứ bị phạt mải.

Lai cảo

Trẻ con bíếng ăn nên mua thuốc

PHỈ-NHI CAM-TÍCH

của VĨNH-HƯNG-TƯỜNG

Mỗi lọ . . . . . 0$80

NAM-HÓA

47 Rue Paul-Bert -:- HUE

(*Dưới góc cầu Clémenceau*)

Tại NAM-HÓA có bán:

Đủ các sản-vật và những đồ chế tạo tại Trung-kỳ, Nam-kỳ, Bắc-kỳ. Ai ở xa muốn đặt kiểu gì và hàng gì NAM-HÓA đều nhận cả. Bắt đầu từ 1er Juin 1933, NAM-HÓA có mở lớp dạy may và thêu cườm, thêu chỉ, thêu tây, annam, nhận học trò con gái từ 12 tuổi trở lên, ai muốn học xin hỏi tại hiệu.

Chị em ai cần may cần thêu gì xin chiếu cố cho.

NAM-HÓA kính cáo

LÀM TOÀN BẰNG MÁY!

Giày vải trắng, đế cúc giá bán 1$00 một đôi

làm bằng vải trắng cao-cu và da nenjon hay da beige và da grise, semelle bằng crêpe anglaise, ấy ý các ngài lựa đa, bán giá đặc biệt 1$00 một đôi. Cũng kiểu ấy, bằng hạt thô đen cả, năm người bán 1$00; năm nay chỉ bán có 0$80 một đôi.

AN-THÀNH

Cordonnerie Moderne

1er Rue de la Soie -:- HANOI

Kể từ 5 Catechisme An-Thành 1932 nay 5 năm là 1937

Cảm, cảm, sốt chỉ

THẬP-LINH-ĐƠN

của VĨNH-HƯNG-TƯỜNG là hay

Cao già

Thời buổi văn minh nói thật không mấy người tin.

Ai muốn biết Cao-hồ-cốt thật hay là giả, thì lấy một miếng nhỏ bằng hột ngô, cầm vào đầu tiêm, hơ lên ngọn đèn, hễ thấy càng hơ, càng phồng to, mà hơ lâu cũng không cháy và hơi gây nồng nặc bay ra khắp nhà, ấy là cao thật. Còn cao ban long hay là cao giả khi hơ lên đèn thì châm đen ngay, hơ lâu thì cháy và khét. chớ mua tọi tiền.

Cao nhà nấu thật tốt, giá bán mỗi lạng 4$00.

Tối uống sáng thấy cường dương và trong minh sáng khải khác thường. Ai muốn thử cho biết thật hay giả, xin cứ gởi thơ, tôi sẽ gởi tặng một miếng nhỏ, nếu biết lẽ cao thật sẽ mua.

Thông phán TRẦN-ĐỨC-CẢNH

57 *Bd Harmand* — 57

TONKIN NAM-ĐỊNH

ĐÔNG-PHÁP Y-SĨ

Phan-huy-Thinh

PHÒNG KHÁM BỆNH

192 Rue du Pont Japonais -:- FAIFO

Ân-hạ đi khám bệnh

BẾN-ĐIỆN, TAM-KỲ, CHỢ-ĐƯỢC

HẾT KHÍ LỰC — Châu rất cần thận, rất khang kiện hiệu, khỏe vô lâu dài. Thì dùng thuốc: PARISIAN PILLE - Giá bán 1$00

LẬU CÓ MỦ — mới mắc đi lâu kinh niên. Đau sưng bàng quang, sưng hòn gái, sáng giờ chảy mủ, nên uống Thì dùng thuốc: BLENNOL GIBERT - 1$00

TIÊM LA — Chưa rất cần thận, hiếu hiệu, kín đáo, dễ đem theo khi đi chơi. Dùng thuốc COMPRIMÉS de GIBERT dùng thay thuốc nước và thuốc tiêm rất lợi. Chữa bịnh nầy dùng thuốc gì cũng không khỏi, dùng thuốc nầy thì rất hiệu hiệu. Hộp năm mươi viên: 1$00

Gởi mua và xin sách chỉ dùng, hơi hơn cặn bã, không kính tiền.

Pharmacie GIBERT, 18, Rue d'Arbagna, MARSEILLE

Gởi kín đáo, theo lối recommandé. Khởi khi thơ mua thì đính theo số tiền.

Có bán tại các hàng bào chế tốt.

KHI ĐANG ĐỢI THẦY THUỐC

Là tên quyển sách ông lương y Rogeyrenx mới thâu tập, có 175 trang, bán cuối năm có. Gởi đến tận nơi. Viết thơ (kèm theo 0$15 tem) cho Laboratoires DUPEYROUX, 5, Square du Maroc, PARIS

MAGASIN DE SOIERIES

TÂN-LỢI

135-140, Boulevard Tổng đốc-Phương — Cholon

Bốn hiệu bán 3 và bán lẻ đủ các thứ hàng Tơ, hàng Thượng hải, như là: lãnh, xuyến, trơn, cẩm nhung, cẩm-châu v. v. Hàng thiệt tốt, thiệt bền, hàng nhuộm đen mà đến rách không bỏ sự phải trả. Bán lẻ đủ các thứ hàng Bombay, hàng Nhựt bản v. v., khéo đặt đầu vải và thêu nhiều kiểu, đủ nhiều mặt đẹp, đã các thứ màu nhuộm của Tây hiệu «Teinture idéale» danh tiếng thơm nay ở Nam-kỳ.

Lãnh bán sách mới xuất bản chữ hiệu «Pagode Chinoise et Annamite de Cholon» (Đề-ngạn Hán Việt tự điển) viết toàn Pháp văn của M. Lê-văn-Ngôn, bào lâm học sĩ, thường Hàn ngự đồng Bắc đẩu bội tinh, có 30 cái ảnh chụp (photogravure).

Sách nên đọc, giá 1$00, gởi theo cách lãnh hóa giao ngân 1$20.

Mấy nhà bán sách tây và ta tại Saigon có tiếp.

Bánh hộp biscuits «Kim-Thọ» của hiệu chế tạo chẳng khác nào biscuits mélanges chính của Tây, được nhiều người khen ngợi. Bán lẻ mỗi hộp 0$75 lại bền hiệu (mua sỉ có hoa hồng).

Ở Bắc-kỳ có bán ở hiệu Quảng - ngọc - Thành Hải - phòng 120 Boulevard Haiphong, giá mỗi hộp là 0$60.

Bổn hiệu buôn bán đã mấy chục năm nay cùng các tỉnh Trung-kỳ và Bắc-kỳ. Ở xa xin viết thơ về thương nghị.

TÂN-LỢI

135-140, Bd Tổng đốc-Phương — CHOLON

Ai đa tư lự, tim óc hư nhược, tinh thần yếu đuối? khí huyết xấu, và kém sinh dục?

Nên chú ý!

1) THUỐC THANH TÂM

Bổ-não-hoàn

Chuyên môn hưng vượng tinh thần, vang thông não lực, bồi bổ tâm huyết, thông trị những người chăm chỉ học tập, tư lự quá độ, hoặc hàng ngày làm việc bằng trí não nhiều, hao tổn tinh thần, lao thương tâm huyết, sinh ra rối loạn gân óc, tâm thần bất định, ít nhớ hay quên, hay đánh trống ngực, nằm hay giật mình, ngủ không yên giấc, mơ màng, mê, sảng, chóng mặt, nhức đầu, nên để lâu ngày sẽ sinh chứng xuyên-đầu-thống (đau óc) nữa, tứ chi nhỉ hoài, ăn uống kém ngon v.v Dùng thuốc nầy lập tức tinh mạnh

2) THUỐC ĐIỀU-KINH

Bổ-huyết-hoàn

Chuyên môn điều hòa kinh-nguyệt, bồi âm bổ huyết, và tốt đường sinh dục. Thông trị đàn bà các chứng kinh-nguyệt xấu năm bất điều, thấy kinh tháng sớm, tháng muộn, tháng có, tháng không, tháng nhiều, tháng ít, hoặc một tháng thấy kinh vài lần, kinh kỳ trước sau đau bụng, kinh ra hoặc lâu, hoặc đen, hoặc loãng, trắng, hoặc huyết hôi, huyết cục, lậu huyết, bằng huyết, tích huyết, đoạn huyết, đa con hư lạnh, có khi sinh chứng khí hư (bạch-đới) nữa, làm cho ngăn trở sinh đẻ, lâu năm không chửa, sau hậu gầy mòn, mặt vàng da xám, kém mọi sức khoẻ v. v. Dùng thuốc nầy đều được khỏi cả.

2 thứ thuốc nầy cùng giá mỗi lọ 1$00, nửa tá 5$00

Bán tại

Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG

N° 127 Hàng Bông -:- Hanoi

Các ngài ở xa viết thư về kể rõ bịnh, xin gởi thuốc theo cách lãnh hóa giao ngân rất tiện

Kết quả tốt đẹp của

NHÂN-TẠO-HUYẾT

SINH-HUY

44 Rue Maréchal Foch -:- VINH

là những bức thư minh-tạ có giá-trị số lần lượt đăng tiếp.

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

Vinh, le 5 Novembre 1932

Monsieur SINH-HUY à Vinh

Tôi lâu nay bị bệnh kinh-nguyệt bất điều, thường hay đau nhức nhối trong thân thể, lâu ngày mất vàng, da xám, ăn ít, ngủ không yên giấc, lại hay đau cạnh sườn, dùng thuốc tốn kém đã nhiều mà không thấy tích gì cả, tôi chán cả thuốc. May đâu có người chỉ tôi đến dùng thuốc hiệu ông thì sau khi dùng hết 6 lọ SƠ-CAN thì dần dần khoan khoái lắm, mà bệnh khỏi không ngờ, rồi dùng tiếp đến thuốc NHÂN-TẠO-HUYẾT thì tự nhiên tháng sau thấy kinh-nguyệt đều lại mà da mặt cũng được hồng nhuận lại, thiệt là thuốc hay có một, tôi dám chắc rằng nếu ai ai dùng cũng đều có kiến hiệu như tôi cả thì có lẽ tiên-dược cũng không sao sánh kịp. Vậy mấy lời thành thực để đền ơn ông đã dùng đại thụ cho một thứ thuốc có giá trị độc nhất vô song ấy. Và cứu hàng ông được phát đạt thêm mãi.

Madame VINH dite CÔNG-TÔN-NỮ-DIỆM-TÌNH

N° 3 Rue Đồng-Khánh à VINH

(*Copie conforme*)

Mới có mà tốt hơn hết

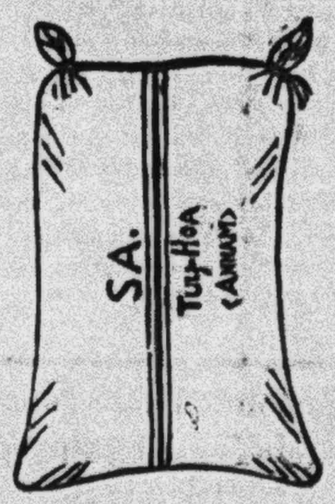

ĐƯỜNG S A. là một thứ đường rất tốt do nhà kỹ-sư chuyên-môn lão luyện về nghề đường chế tạo ra ở nước nhà.

ĐƯỜNG S A. rất trắng, rất ngọt và dễ tiêu hóa.

ĐƯỜNG S A. không bị thuế nhập cảng, nên giá bán rẻ hơn giá đường ngoại quốc.

Đại-lý:

NAM-LONG

Hàng buồm Hanoi

LÊ-THANH-CẢNH

Paul-Bert Huế

殺人不見血

CHÉM NGƯỜI KHÔNG THẤY MÁU?

Người có sống, phải có chết, cái nguyên nhân chết đó cũng có hai thứ, một là chết vì sự bất ngờ, hai là vì bịnh mà chết, vì bịnh mà chết cũng có nhiều chứng, nhưng phần nhiều chết về bịnh đi, hoạt.

Những bịnh ấy phần đông về nọn thanh niên, trong lúc tuổi trẻ, sức lực cường tráng, khi huyết sung túc. Lấy cái sức khoẻ ấy mà ham sự dâm dục, đêm mê quá, thận suy chẳng bại, khi suy chẳng loãng. Lại còn bởi hơn nữa là cách thả dâm, lấy thế làm cường trong giây phút, mà không tưởng đến khi huyết qui bào của mình, không nghĩ đến tiêu thiên của con cái mình về sau bị hư ra sao, hại cho sức khoẻ mình thế nào. Bịnh đi, hoạt làm hại cho ta một cách vô hình vô giang như thế, khác gì giết người không máu. Vậy nay bổn được phòng đã tốn công nghiên cứu, chế ra thứ thuốc để trị về bịnh đi, mộng, hoạt tinh, khí loãng, khí lạnh, hoặc người bị bịnh phong tình đã khỏi, hoặc chưa được tuyệt nọc hẳn, và người thân thể yếu đuối, tiên thiên bất túc, hậu thiên hám hư, sinh ra đau lưng, mỏi vai, chóng mặt, nhức đầu, mất hoa, tai ù, đêm ngủ hay mơ mộng mộng mị, hay giật mình sự hãi, ngủ không yên giấc, mau dùng thuốc TIÊU-HẠNH-LÂM CỐ-TINH-HOÀN thì không lo ngại gì nữa. Người vô bịnh thường dùng thì được bổ thêm khí huyết, dinh tinh cố thận, quảng tự điền niên, nam, nữ, lão, ấu, hợp dùng.

Các ngài có lòng chiếu cố, xin nhớ rõ đến hiu tế hi-của, mới khỏi lầm.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 6 ve 5$00

Ở gần đến hiệu đông đại thương QUẢN-HƯNG-LONG số 80, phố Khách VINH mà mua. Ở xa gởi lãnh-hóa giao ngân

TIÊU-HẠNH-LÂM DƯỢC-PHÒNG

108, phố hàng Buồm -:- *HANOI*

Mách bảo anh em

Tôi mắc bịnh LẬU hơn một năm, tôi uống thuốc khắp cả mọi nơi, nhưng không được dứt hết nọc. Mới rồi tôi có xem báo TIẾNG-DÂN ra ngày 3/12/32, số 544 có thấy bài quảng-cáo của ông HOÀNG-VĂN-ÁP số nhà 67 phố Ninh-xá *Bắc-Ninh* (Tonkin) thì tôi mua uống chưa hết 3 hộp, bịnh đã được khỏi và dứt hết nọc. Vậy tôi có mấy lời đăng lên đây trước là CẢM ƠN ÔNG và giới thiệu cùng các anh em, nếu ai mắc phải bịnh đó, thì nên tin tôi mà uống thuốc ấy, tuy là tốn tiền mua mau khỏi bịnh, sau nữa là cảm ơn ông có công khảo cứu chế ra được thứ thuốc thần hiệu như vậy. Tôi xin mong ông lại nghiên cứu được nhiều thứ thuốc khác để giúp đỡ đồng bào.

PHẠM ĐÌNH-TÔ

(*Rue Gia-long — Phan-thiết*)

Thuốc cai nha phiến văn minh

Có trình giấy tại tòa và phân chất tại phòng thí-nghiệm Đông dương ngày 17 Mars 1933 Hanoi, được quan chánh phòng thí-nghiệm cho giấy nhận thực thuốc nầy không có chất độc để dùng cho người nghiện thuốc phiện. Ở đâng, đã biết rằng thuốc nầy công hiệu giải thường, không thuốc nào kịp, ngài nào mua thuốc đó cho được có giấy chứng nhận của quan thầy thuốc mới là thực hiệu. Các ngài muốn cho thuốc phiện thì viết thơ cho hãng hiệu kể rõ ta nhiều hay ít, có bịnh đi chi không, người yếu hay khoẻ để cân chế thuốc cho hợp với bịnh, không ngài nào trong người không có bịnh chi, duy có bịnh nghiện thôi, đông thuốc đó chế sẵn ở hãng hiệu hay ở các nơi đại lý của hãng hiệu chứng vậy, dùng thuốc nầy khi đang bỏ hết, trong người rất khoẻ không sinh bịnh tật, ăn ngủ như thường. Vậy mình giải yếu hoàn, hạng nhất 1$00, hạng nhì 0$80, hạng ba 0$60, hạng tư 1$00, hạng năm 0$50 một ve, ngài nào muốn cho người thêm sức khoẻ trong khi bỏ hút, chẳng thêm thuốc bổ 0$60 một hộp, hãng hiệu chuyên môn chữa để các bịnh người lớn trẻ con đi ngoài, sụt ngày, sưng trong chữa khỏi được chữa, khi các ngài đang thuốc chế, phải thử bổ bịnh, hãng hiệu gởi cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement) khi đến gì thì gởi cho ít thuốc thử, thì ta sẽ cho chữa:

M. TRẦN-ĐẮC-SỨ

TAM-TÌNH Y-QUÁN

Phố Xe-điện N° 73 — *HANOI*

Các đại-lý: M. Lê-văn-Hưng, Rue du Long 3 Place Thiên Kouang; Phạm văn-Bằng, à Phúc vang Kouang; M. Vinh Kây Tuân, à Mỹ phước, Long xuyên (Cochinchine); M. Lê văn Khuyên, Rue pavé Thị Nghè, 27, à Saigon; M. Trần Tư, Thôtaron, à Thôtaron Laos; M. Huỳnh-Tri, Rue route N à Paomposh; M. Nguyễn văn Đông, commerçant à Pakse Laos.

Các chiếu đại-lý. Hay chiếu thế giới thuốc (tên và giang sơn) tiếng mới đến.

Imprimerie TIẾNG DÂN, HUẾ

Directeur Gérant: HUỲNH THÚC-KHÁNG